

Zasady europejskiej polityki ochrony środowiska

Najczęściej wymienianą zasadą wspólnotowej polityki ekologicznej jest zasada zrównoważonego rozwoju. Łączy ona dążenie do cywilizacyjnego postępu wraz z dbałością o zachowanie dobrego stanu środowiska. Wiadomo bowiem, że naruszenie równowagi ekologicznej (np. poprzez nadmierną, nieodwracalną eksploatację zasobów przyrody) może stać się hamulcem dla dalszego rozwoju. Nie warto więc dla krótkoterminowych korzyści zapominać o dalszej przyszłości. Aby przyroda mogła służyć zaspokajaniu potrzeb człowieka, musi zachować zdolność regeneracji; jeśli działalność ludzka ten proces zakłóci, należy podjąć działania w celu przywrócenia stanu pierwotnego.

Standardem jest, że szkodę wyrządzoną środowisku naprawić musi podmiot, który do jej powstania doprowadził (polluter pays). Oznacza to między innymi, że właściciel odpowiada za skutki związane zarówno z działalnością swoją, jak i poprzedniego właściciela tego samego przedsiębiorstwa.

W ostatnich latach szczególnie akcentuje się konieczność umożliwienia ludziom swobodnego dostępu do danych na temat środowiska naturalnego. W dzisiejszych czasach rzetelna informacja jest dobrem szczególnie cenionym. W celu zapewnienia niezbędnej ilości wiadomości tworzone są specjalne systemy zbierania informacji na temat środowiska.

Kolejną zasadą obecną we wspólnotowej polityce ochrony środowiska jest zasada subsydiarności. Działania na szczeblu wspólnoty podejmowane mają być wówczas, gdy nie mogą być realizowane przez poszczególne państwa samodzielnie lub mogą być lepiej realizowane przez wspólnotę. Przyroda nie zna granic politycznych, a szkody wyrządzane jej przez cywilizację mają charakter ponadnarodowy, co skłania do twierdzenia, że

instytucje europejskie będą miały coraz więcej zadań w dziedzinie ekologii.

Szczególnie w przemyśle istotna jest zasada najlepszej dostępnej technologii, nie pociągającej za sobą nadmiernych kosztów (BAT – Best Available Technology). [1]

Ochronę środowiska podporządkowuje ona aktualnym uwarunkowaniom technologicznym.[2] Wymagane jest więc stosowanie najskuteczniejszych rozwiązań. Wspomnieć można jeszcze o zasadzie profilaktyki, zasadzie pierwotnego pochodzenia (naruszenia środowiska powinny być usuwane w miejscu ich powstania)[3] oraz o – być może najważniejszej – zasadzie prewencji, która stawia za cel przede wszystkim zapobieganie degradacji środowiska. Zapobieganie bowiem jest zwykle mniej kosztowne, niż późniejsza likwidacja szkód.

Wymienione tu zostały najważniejsze zasady europejskiej polityki ochrony środowiska. Każda z nich jest istotna z ekologicznego punktu widzenia i każda w swój sposób podnosi skuteczność polityki ekologicznej. Jednak dopiero wszystkie stosowane razem tworzą efektywny system.

[1] Stefan Kozłowski, Prognoza zmian środowiskowych jako wyznacznik polityki ekologicznej i problemy dostosowawcze do Unii Europejskiej, w: Polska na drodze do zjednoczonej Europy, Warszawa 1996, s. 39-40

[2] Analiza i ocena wpływu integracji Polski z Unią Europejską w sferze społeczno – ekonomicznej. Rządowe Centrum Studiów Strategicznych, Warszawa 1998, s. 174

[3] W. Weidenfeld, op. cit., s. 181

Jeśli potrzebujesz pomocy w napisaniu pracy z zakresu ochrony środowiska, to polecamy serwis [pisanie prac](#) - prace z ekologii i innych kierunków pisane na (prawie) każdy temat.